

«چیدن سپیده‌دم» که در جشنواره فیلم رشد هم حضور داشت، تا به حال ۲۱ بار به جشنواره‌های گوناگون راه پیدا کرده و ۱۱ جایزه گرفته است.

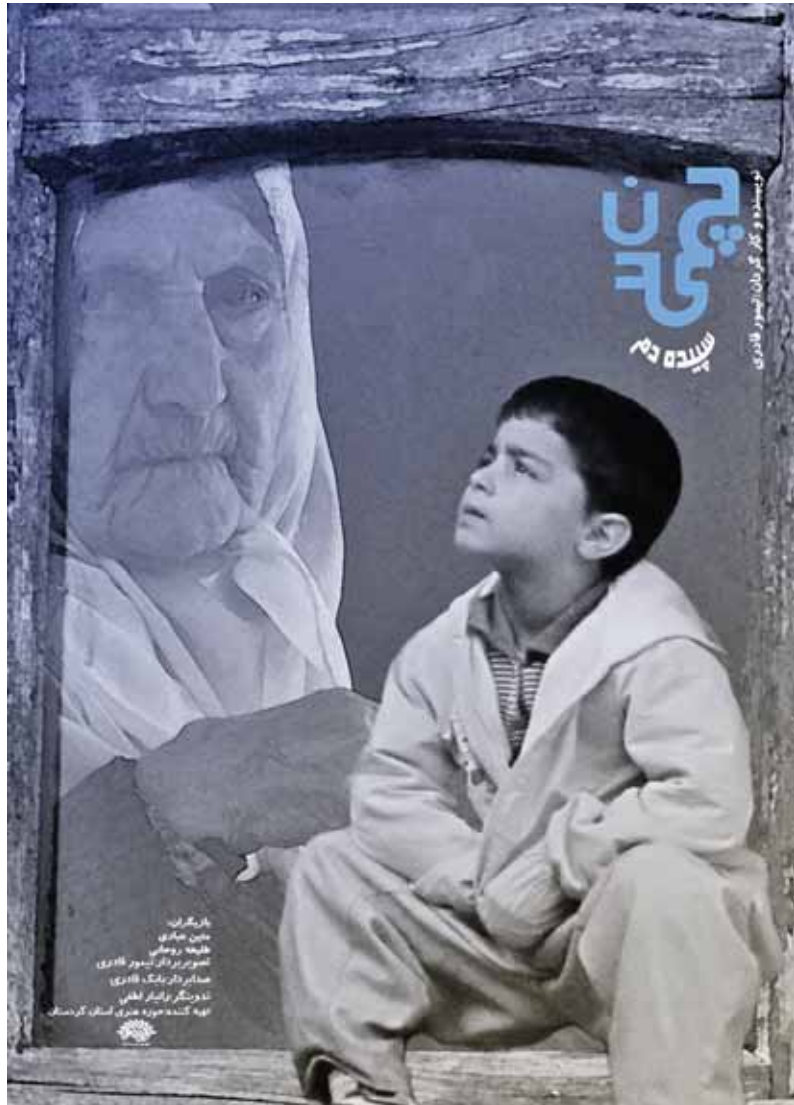
تندیس طلای «جشنواره فیلم قاصدک»، سه جایزه از چهل و یکمین «جشنواره بین‌المللی فیلم رشد»، سه جایزه از جشنواره «ژبار کردستان»، آهوی طلای «جشنواره بین‌المللی فیلم سلیمانیه عراق» و جایزه اول «جشنواره فیلم کردی لندن» و... تیمور قادری در شهر «کامیاران» استان کردستان زندگی می‌کند و به دلیل دوری راه از پشت تلفن با او صحبت کردیم.

داستان پلنگ صورتی

چیدن سپیده دم، سومین ساخته تیمور قادری است. خودش درباره این فیلم می‌گوید: «این فیلم قصه پیرزن و کودکی است که در روستایی متروکه زندگی می‌کنند. کودک به دنبال هم‌بازی می‌گردد و پیرزن به او گفته که قرار است از شهر برایش کفن بیاورند. خیلی دلم می‌خواهد این فیلم را بازسازی کنم.»

وقتی از او می‌پرسم که ایده این فیلم چه‌طور به ذهنش رسیده است، می‌گوید: «ایده این فیلم را از پلنگ صورتی گرفته‌ام که شاید هیچ ربطی نداشته باشد. ایده‌های عجیب و غریب‌اند. درباره بازی زندگی‌اند. گاهی از نگاه یک شخصیت داستانی یا طرح یکی از داستان‌های خود ایده‌هایم را می‌گیرم. مطالعه خیلی به من کمک می‌کند و خودم هم داستان می‌نویسم... شعر را هم خیلی دوست دارم و اسم این فیلمم، اسم کتاب شعری از مارگوت بیکل است. فیلم‌های شاعرانه را دوست دارم و در فیلم بعدی‌ام، سمفونی باد هم که در مرحله پیش تولید است، از شعر تأثیر گرفته‌ام.»

همه این حرف‌ها را بگذارید کنار قصه فیلم‌ساز شدن تیمور قادری که شنیدنی است: «خیلی اتفاقی وارد سینما شدم. در تهران داشتم کار می‌کردم. روزنامه همشهری به دستم افتاد که مصاحبه نوجوانی تهرانی توی آن بود. در کردستان فیلم ساخته بود و تندیس نقره گرفته بود. گفتم من چرا نتوانم. یکی از داستان‌های خودم را فیلم کردم و تندیس طلا گرفتم! اولین دوربینم را هم کرایه کردم.»

خودم را فیلم کردم

گفت و گو با تیمور قادری
برنده جشنواره فیلم رشد

شادی خوشکار

رشد، از پس اندازت یک دوربین معمولی می‌خری و کارت را شروع می‌کنی. کسی که در ۱۶ سالگی اولین فیلمش را به نام «مجوز» ساخت و تا به حال برای تمام فیلم‌هایش جایزه گرفته است؛ آن هم نه یکی و دو تا. یکی از آخرین فیلم‌هایش،

فکر کن یک روز همان‌طور که داری توی شهرتان قدم می‌زنی، دلت بخواد قصه‌های توی ذهنت را به تصویر بکشی؛ طوری که همه بتوانند آن‌ها را ببینند و بفهمند. اگر این آرزویت را جدی بگیری، آن وقت مثل تیمور قادری، برنده جایزه جشنواره فیلم

پی‌نوشت

۱. جبار شافعی‌زاده: کارشناس ارشد علوم تربیتی، داستان‌نویس، برنده نوبل ادبیات کودک «هانس کریستین آندرسن» برای پیام نویسندگان، برنده جایزه یونیسف برای کتاب دیوار، و فیلم‌نامه‌نویس.
۲. جلال نصیری: کارشناس ارشد سینما و کارگردان چند فیلم کوتاه داستانی.

چطور فیلم می سازم

نادری را خیلی دوست دارم.

● **فیلمی هست که دلت می خواست آن را ساخته باشی؟**
«۴۰۰ ضربه» اثر تروفو. سینمای کودک را هم خیلی دوست دارم و می بینم. اغلب شاهکارهای آن را دیده ام. فیلم های خودمان هم از شاهکارها کم ندارند. دونه واقعا شاهکار است. آخر سینماست.

● **چرا به سینمای کودک علاقه داری؟**
همه بازیگران من یا کودک اند یا پیر. این دو را خیلی دوست دارم. بازی کردن را دوست ندارم، دلم می خواهد بازیگرها زندگی کنند. بچه ها این طورند. خیلی صادق اند و چون جایزه برایشان مهم نیست، ممکن است حتی وسط ساخت یک فیلم بگذارند و بروند!

● **تا به حال برای ساخت فیلم هایت از جایی هم کمک مالی گرفته ای؟**
وقتی فیلم می سازم محل است از کوچک ترین کس یا اداره ای بگذرم. هر کسی بخواهد کمک می کند، هر کسی هم نخواهد می گوید: یک هفته دیگر بیا! البته خانه دوم من «کانون پرورش فکری» استان کردستان و تهران است. خیلی کمک می کنند.

● **هزینه ای که برای فیلم هایت خرج کرده ای برگشت هم داشته است؟**
می گویند پول عاشقی به کسی بر نمی گردد، ولی من توی سینما هزار تومان که خرج کرده ام، ده هزار تومان گرفته ام.

● **تا حالا به سفر خارج رفته ای؟**
تا حالا چند کشور دعوت کرده اند، ولی چون انگلیسی ام خوب نیست، نرفته ام. با وجود این که مترجم دارم، می ترسم گم بشوم!

● **فکر می کنی مسافرت چه کمکی به تو که فیلم ساز هستی می کند؟**
معتمد سفر برای شرکت در جشنواره ها، به اندازه ساخت فیلم مهم و تجربه آموز است. جشنواره ها فرصت خوبی برای آشنایی با دیگر فیلم سازها و دیدن فکر و آثار آن ها روی پرده جادویی سینماست.

● **این روزها مشغول چه کاری هستی؟**
دارم وارد ساخت فیلم بلند می شوم. این فیلم درباره بچه های آپارتمانی است که در طول روز تنها هستند و پنج اپیزود دارد. قرار است در اسفند ماه فیلم برداری کنم.

● **همه زندگی ات وقف فیلم می شود.**
امروز فیلم دیدم و چند نقد فیلم خواندم. به نظرم یکی از روش های مهم یادگیری فیلم سازی همین است. نقد خیلی کمک می کند. در آینده نزدیک می خواهم فیلم نامه نویس ۲۴ ساعته بشوم، چون آینده ام به پیروی از متن خوب بستگی دارد. بیشتر تمرکز روی داستان و فیلم است. نمی خواهم چندپاره شود. حتی وقتی وارد داستان نویسی شدم، فهمیدم که بهتر است انرژی ام را روی فیلم سازی بگذارم.

● **اما داستان و کتاب خواندن برای تو که می خواهی فیلم نامه نویس ۲۴ ساعته باشی، ضروری است.**
بله. تأثیر دارد، اما نمی خواهم موازی حرکت کنم. ۷۰ درصد به فیلم اختصاص می دهم، ۳۰ درصد به داستان.

● **با این حساب دوست داری فقط خودت فیلم نامه هایت را بسازی یا برای دیگران هم می نویسی؟**
بعضی ها هستند که فکر را دوست دارند و دوست دارم برایشان فیلم نامه بنویسم. دوست دارم ببینم دیگری چه طور به ایده من نگاه می کند و متن های مرا فیلم می کند.

● **چه نوع فیلم هایی می بینی؟**
من با یک برنامه مشخص فیلم می بینم. الان روی سینمای کره متمرکز شده ام و بعد هم تصمیم دارم سراغ سینمای ایتالیا بروم.

● **اگر قرار باشد یک نفر فقط یک فیلم در زندگی اش ببیند، چه فیلمی را به او پیشنهاد می کنی؟**
«زندگی زیباست» از روبرتو بنینی.

● **کدام کارگردان ها را دوست داری؟**
کیم کی دوک، فرانسوا تروفو و جیم جارموش. از سینمای ایران هم، امیر نادری و کیارستمی. «دونه» امیر

حتماً باید پشت لب ت سبز باشد تا باورت کنند

- خیلی در مورد بازیگرهایم حساس هستم. قبل از انتخابشان کلی تست و عکس می گیرم. در مورد لوکیشن ها هم همین طور. اما با این که کردستان قطب فیلم سازی کوتاه محسوب می شود، هنوز این مسائل در آن، جا نیفتاده است. طوری که سر یکی از فیلم هایم، پدر یکی از بچه ها راضی نمی شد که فرزندش به بازی در فیلم من ادامه بدهد. این اتفاق در طیف سنی ما خیلی رخ می دهد. انگار حتماً باید کسی باشم که پشت لبم سبز شده باشد. البته انعکاس خبر جشنواره ها مقداری شرایط را بهتر کرده است، اما اگر کسی بار اولش باشد خیلی مشکل دارد.

کارگاه فیلم سازی؟ نه!

برای اولین فیلمم راهنما نداشتم. اما برای فیلم های بعدی، جبار شافعی^۱ و جلال نصیری^۲ خیلی کمک کردند. اوایل هیچ کس را نداشتم و آموزشی هم ندیده بودم. الان آموزش خودم را راه انداختم. خودم فیلم می بینم و کتاب می خوانم. علوم تربیتی می خوانم و برای من که به ژانر کودک علاقه دارم، خیلی ارزشمند است. تصمیم دارم برای کارشناسی ارشد از ایران بروم. می خواهم در جایی مثل لهستان دکترای فیلم سازی بگیرم. «مدرسه سینمایی لودز» لهستان از بهترین مدرسه های سینمایی دنیاست که اغلب کارگردانان پراوازه لهستان و دنیا آن جا سینما را آموخته اند.

